

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 1 juni 2023
(OR. en)

10103/23
ADD 1

Interinstitutionellt ärende:
2023/0172(COD)

TRANS 217
MAR 77
CODEC 1008
IA 128
OMI 45

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	1 juni 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 272 final - ANNEX
Ärende:	BILAGOR till Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2009/21/EG av den 23 april 2009 om fullgörande av flaggstatsförpliktelser

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 272 final - ANNEX.

Bilaga: COM(2023) 272 final - ANNEX

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.6.2023
COM(2023) 272 final

ANNEX

BILAGOR

till

**Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv
om ändring av direktiv 2009/21/EG av den 23 april 2009 om fullgörande av
flaggstatsförpliktelser**

{SEC(2023) 210 final} - {SWD(2023) 165 final} - {SWD(2023) 166 final}

BILAGA

”BILAGA

Resolution A.1070(28)

(antagen den 4 december 2013)

GENOMFÖRANDEKODEN FÖR IMO-INSTRUMENT (III-KODEN)

DEL 1 – GEMENSAMMA OMRÅDEN

Syfte

1. Syftet med denna kod är att öka sjösäkerheten i hela världen och förbättra skyddet av den marina miljön och bistå stater vid genomförandet av organisationens instrument.
2. Olika stater kommer att se denna kod utifrån sina egna omständigheter och bör endast vara bundna för genomförandet av de instrument med vilka de är avtalsslutande regeringar eller parter. På grund av geografiskt läge och andra omständigheter kan vissa stater ha en större roll som flaggstat än som hamnstat eller kuststat, medan andra kan ha en större roll som kuststat eller hamnstat än som flaggstat.

Strategi

3. För att uppfylla syftet med denna kod rekommenderas en stat att
 - .1 utarbeta en övergripande strategi för att säkerställa att dess internationella förpliktelser och ansvar som flagg-, hamn- och kuststat fullgörs,
 - .2 fastställa en metod för att övervaka och bedöma att strategin säkerställer effektivt genomförande och efterlevnad av relevanta internationella bindande instrument och
 - .3 fortlöpande se över strategin för att uppnå, upprätthålla och förbättra den övergripande organisatoriska prestationen och kapaciteten som flagg-, hamn- och kuststat.

Allmänt

4. Enligt de allmänna bestämmelserna i traktaträtten och IMO-konventionerna bör staterna ansvara för att utfärda lagar och andra författningar och för att vidta alla andra åtgärder som kan vara nödvändiga för att ge dessa instrument fullständig och komplett verkan för att garantera säkerheten för människoliv till havs och skydd av den marina miljön.
5. När de vidtar åtgärder för att förebygga, minska och kontrollera förorening av den marina miljön, staterna bör staterna agera så att de inte direkt eller indirekt överför skador eller faror från ett område till ett annat eller omvandlar en typ av förorening till en annan.

Tillämpningsområde

6. Syftet med koden är att ta itu med de aspekter som är nödvändiga för en avtalsslutande regering eller part för att ge fullständig och komplett verkan åt bestämmelserna i de tillämpliga internationella instrument i vilka den är avtalsslutande regering eller part och som rör

- .1 säkerhet för människoliv till sjöss,
- .2 förhindrande av förorening från fartyg,
- .3 normer för utbildning, certifiering och vakthållning för sjöfolk,
- .4 lastlinjer,
- .5 tonnagemätning av fartyg, och
- .6 regler för att förhindra kollisioner till havs.

7. Följande områden bör beaktas och tas upp vid utvecklingen av politik, lagstiftning, tillhörande regler och föreskrifter samt administrativa förfaranden för statens genomförande och kontroll av efterlevnaden av dessa förpliktelser och ansvar:

- .1 jurisdiktion,
- .2 organisation och behörighet,
- .3 lagstiftning, regler och föreskrifter,
- .4 offentliggörande av tillämpliga internationella bindande instrument, regler och föreskrifter,
- .5 verkställighetsåtgärder,
- .6 funktioner för kontroll, besiktning, inspektion, revision, verifiering, godkännande och certifiering,
- .7 urval, erkännande, godkännande, bemyndigande och övervakning av erkända organisationer, beroende på vad som är lämpligt, och utsedda besiktningsmän,
- .8 utredningar som ska rapporteras till organisationen, och
- .9 rapportering till organisationen och andra förvaltningar.

Inledande åtgärder

8. När ett nytt eller ändrat instrument från organisationen träder i kraft för en stat, bör regeringen i den staten kunna genomföra och verkställa dess bestämmelser genom lämplig nationell lagstiftning och kunna tillhandahålla nödvändig infrastruktur för genomförande och kontroll av efterlevnad. Det innebär att regeringen i staten bör ha

- .1 förmåga att utfärda lagar som möjliggör effektiv jurisdiktion och kontroll i administrativa, tekniska och sociala frågor för fartyg som för dess flagg, och i synnerhet tillhandahålla den rättsliga grunden för allmänna krav på register, inspektion av fartyg, lagstiftning om säkerhet och förhindrande av förorening som är tillämplig på sådana fartyg och fastställande av tillhörande föreskrifter,
- .2 en rättslig grund för tillämpningen av dess nationella lagstiftning inklusive tillhörande utrednings- och straffrättsliga förfaranden, och

.3 tillgång till tillräckligt med personal med sjöfartsexpertis för att bistå vid utfärdande av nödvändig nationell lagstiftning och fullgörande av statens alla ansvarsområden, inbegripet rapportering enligt vad som krävs i respektive konventioner.

Kommunikation av information

9. Staten bör meddela sin strategi enligt punkt 3, inbegripet information om den nationella lagstiftningen till alla berörda parter.

Register

10. Register bör vid behov upprättas och upprätthållas för att tillhandahålla bevis på överensstämmelse med kraven och statens effektiva verksamhet. Registren bör vara läsliga, lätta att identifiera och åtkomliga. Ett dokumenterat förfarande bör inrättas för att definiera de kontroller som krävs för identifiering, lagring, skydd och hämtning, lagringstid och registerföring.

Förbättring

11. Staterna bör kontinuerligt förbättra lämpligheten hos de åtgärder som vidtas för att ge verkan åt de konventioner och protokoll som de har godtagit. Förbättring bör ske genom strikt och effektiv tillämpning och efterlevnad av nationell lagstiftning, beroende på vad som är lämpligt, och övervakning av efterlevnaden.

12. Staten bör stimulera en kultur som ger möjligheter till förbättringar av prestation i verksamhet som rör sjösäkerhet och miljöskydd, vilket bland annat kan omfatta följande:

- .1 Fortlöpande utbildningsprogram om säkerhet och förebyggande av föroreningar.
- .2 Regionala och nationella övningar i säkerhet och förebyggande av föroreningar, där ett brett spektrum av sjöfartsrelaterade nationella, regionala och internationella organisationer, företag och sjöfolk deltar.
- .3 Belönings- och incitamentsmekanismer för rederier och sjöfolk för att förbättra säkerheten och förebygga föroreningar.

13. Dessutom bör staten vidta åtgärder för att identifiera och undanröja orsaken till bristande överensstämmelse för att förhindra upprepning, inbegripet

- .1 granskning och analys av bristande överensstämmelse,
- .2 genomförande av nödvändiga korrigerande åtgärder, och
- .3 granskning av de korrigerande åtgärder som har vidtagits.

14. Staten bör fastställa vilka åtgärder som behövs för att undanröja orsakerna till potentiell bristande överensstämmelse för att förhindra upprepning.

DEL 2 – FLAGGSTATER

15. För att flaggstaterna ska fullgöra sitt ansvar och sina förpliktelser effektivt bör de

- .1 med hjälp av nationell lagstiftning och vägledning bedriva en politik som bidrar till att genomföra och upprätthålla kraven i alla konventioner och protokoll om säkerhet och förhindrande av förorening som de är parter i, och

.2 inom sin administration fördela ansvaret för att vid behov uppdatera och ändra den antagna politiken på relevanta områden.

16. En flaggstat bör upprätta resurser och förfaranden som gör det möjligt att förvalta ett program för säkerhet och miljöskydd som åtminstone bör bestå av följande:

.1 Administrativa instruktioner för genomförande av tillämpliga internationella regler och föreskrifter samt utarbetande och spridning av nödvändiga nationella tolkningsföreskrifter, inbegripet intyg utfärdat av ett klassificeringssällskap, som erkänns av flaggstaten i enlighet med bestämmelserna i Solas regel XI-1/1, och vars intyg krävs av flaggstaten för att visa överensstämmelse med strukturella, mekaniska, elektriska och/eller andra krav i en internationell konvention som flaggstaten är part i eller med flaggstatens nationella föreskrifter.

.2 Efterlevnad av kraven i de tillämpliga internationella instrumenten, genom ett revisions- och inspektionsprogram som är oberoende av förvaltningsorgan som utfärdar föreskrivna certifikat eller relevant dokumentation och andra organ som staten har bemyndigat att utfärda sådana certifikat eller sådan relevant dokumentation.

.3 Efterlevnad av kraven avseende internationella normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning. Det rör sig bland annat om

.1 utbildning, kompetensbedömning och certifiering av sjöfolk,

.2 certifikat och intyg om erkännande som enligt konventionen ger en korrekt bild av sjöfolkets kompetens, och är utformade med lämplig terminologi och termer som är identiska med dem som används i eventuella dokument om säkerhetsbesättning som utfärdas för fartyget,

.3 opartiska utredningar som kan göras när det har rapporterats att någon som innehar ett certifikat eller intyg om erkännande utfärdat av staten har begått ett fel – genom handling eller underlåtenhet att handla – som kan utgöra ett direkt hot mot säkerheten för människor, egendom till sjöss eller den marina miljön,

.4 arrangemang för återkallande, tillfälligt upphävande eller upphävande av certifikat eller intyg om erkännande som utfärdats av staten när så är motiverat och när så är nödvändigt för att förhindra bedrägeri, och

.5 administrativa arrangemang, även för utbildnings-, bedömnings- och certifieringsverksamheter som bedrivs under en annan stats överinseende, som är sådana att flaggstaten åtar sig ansvaret för att se till att befälhavare, befäl och annat sjöfolk som tjänstgör på fartyg som har rätt att föra dess flagg har den behörighet som krävs,

.4 genomförande av utredningar gällande olyckor och att fartyg med fastställda brister hanteras korrekt och vid lämplig tidpunkt, och

.5 utarbetande, dokumentering och tillhandahållande av vägledning om de krav som finns i de relevanta internationella instrumenten och som är till administrationens belåtenhet.

17. En flaggstat bör se till att fartyg som har rätt att föra dess flagg har tillräcklig och effektiv bemanning, med beaktande av relevanta och befintliga åtgärder, som principerna för säkerhetsbesättning som antagits av organisationen.

Delegering av behörighet

18. Bara när det gäller fartyg som har rätt att föra dess flagg bör en flaggstat som bemyndigar en erkänd organisation att på dess vägnar utföra besiktningar, inspektioner och revisioner, utfärda certifikat och dokument, märka fartyg och annat lagstadgat arbete som krävs enligt organisationens konventioner eller enligt dess nationella lagstiftning reglera sådana bemyndiganden i enlighet med tillämpliga krav i de internationella bindande instrumenten för att

.1 verifiera att den erkända organisationen har tillräckliga resurser i fråga om teknik, ledarskap och forskning för att genomföra de arbetsuppgifter den anförtros, i enlighet med de standarder som krävs för erkända organisationer som agerar för administrationens räkning som fastställs i organisationens relevanta instrument,

.2 bemyndigandet ska grundas antingen på ett skriftligt avtal mellan administrationen och den erkända organisationen som minst innehåller de element som fastställs i organisationens relevanta instrument, eller ett likvärdigt bindande rättsligt arrangemang; avtalet kan grundas på mallen för avtal om bemyndigande av erkända organisationer som agerar för administrationens räkning,

.3 utfärda särskilda instruktioner som noga beskriver vilka åtgärder som ska vidtas om ett fartyg visar sig ha brister som gör att det inte kan gå till sjöss utan fara för fartyget eller människor ombord, eller visar sig utgöra ett orimligt hot mot den marina miljön,

.4 förse den erkända organisationen med alla lämpliga instrument i nationell lagstiftning och tolkningar av dessa som ger verkan åt bestämmelserna i konventionerna och ange, endast för tillämpning på fartyg som har rätt att föra dess flagg, om några ytterligare standarder från administrationen går utöver konventionskraven i något avseende, och

.5 kräva att den erkända organisationen för register, som kommer att förse administrationen med uppgifter för att underlätta tolkningen av kraven i tillämpliga internationella instrument.

19. Ingen flaggstat bör ge sina erkända organisationer i uppdrag att på fartyg, utöver dem som har rätt att föra dess flagg, tillämpa några krav som rör deras klassificeringsregler, krav, förfaranden eller genomförande av andra föreskrivna certifieringsförfaranden, utöver konventionens krav och organisationens bindande instrument.

20. Flaggstaten bör införa eller delta i ett tillsynsprogram med tillräckliga resurser för att övervaka och kommunicera med dess erkända organisationer för att se till att dess internationella förpliktelser uppfylls helt, genom att flaggstaten

.1 utövar sina befogenheter att genomföra kompletteringsbesiktningar för att se till att fartyg som har rätt att föra dess flagg faktiskt följer bestämmelserna i de tillämpliga internationella instrumenten,

.2 genomför kompletteringsbesiktningar när den anser att det behövs för att se till att fartyg som har rätt att föra dess flagg följer nationella bestämmelser som kompletterar de internationellt bindande kraven, och

.3 tillhandahåller personal som har goda kunskaper om flaggstatens och de erkända organisationernas regler och föreskrifter och kan övervaka de erkända organisationerna.

21. En flaggstat som utnämner en eller flera besiktningsmän för att utföra besiktningar, revisioner och inspektioner för dess räkning bör reglera sådana utnämningar på lämpligt sätt i enlighet med vägledningen i punkt 18, särskilt 18.3 och 18.4.

Kontroll av efterlevnaden

22. En flaggstat bör garantera fullgörandet av sina internationella förpliktelser genom att vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att fartyg som har rätt att föra dess flagg och enheter och personer inom dess jurisdiktion följer dess internationella regler och normer. Sådana åtgärder bör bland annat inbegripa följande:

.1 Fartyg som har rätt att föra flaggstatens flagg bör förbjudas att lägga ut innan fartyget kan gå till sjöss utan att bryta mot de krav som ställs i internationella regler och normer.

.2 Fartyg som har rätt att föra flaggstatens flagg bör bli föremål för regelbundna inspektioner av att fartygets skick och besättning stämmer överens med de certifikat som finns ombord.

.3 Under de regelbundna inspektioner som avses i punkt 2 bör besiktningsmannen se till att det sjöfolk som har förordnats för fartyget är väl förtroga med

.1 sina arbetsuppgifter, och

.2 arrangemang, installationer, utrustning och förfaranden på fartyget.

.4 Säkerställande av att hela besättningen kan samordna verksamheten i en nödsituation och i fråga om arbetsuppgifter av central betydelse för säkerheten eller för förhindrande eller begränsning av förorening.

.5 Tillhandahållande i den nationella lagstiftningen av bestämmelser om påföljder som är tillräckligt stränga för att avskräcka fartyg som har rätt att föra flaggstatens flagg från att överträda internationella regler och normer.

.6 Inledande av förfaranden – efter utredning – mot fartyg som har rätt att föra flaggstatens flagg som har överträtt internationella regler och normer, oavsett var överträdelsen begicks.

.7 Tillhandahållande i den nationella lagstiftningen av bestämmelser om påföljder som är tillräckligt stränga för att avskräcka personer med certifikat eller intyg om erkännande utfärdade av eller på uppdrag av flaggstaten från att överträda internationella regler och normer.

.8 Inledande av förfaranden – efter utredning – mot personer med certifikat eller intyg om erkännande som har överträtt internationella regler och normer, oavsett var överträdelsen begicks.

23. En flaggstat bör utarbeta och genomföra ett program för kontroll och övervakning för att

.1 olyckor ska kunna utredas omedelbart och grundligt, med – i tillämpliga fall – rapport till organisationen,

.2 statistiska data ska kunna samlas in, så att problemområden kan kartläggas genom trendanalys, och

.3 brister och påstådda föroreningstillfällen som rapporteras av hamn- eller kuststater kan åtgärdas vid lämplig tidpunkt.

24. Vidare bör flaggstaten

1) se till att den nationella lagstiftningen garanterar att tillämpliga internationella instrument följs,

.2 tillhandahålla ett lämpligt antal kvalificerade personer för att kunna tillämpa och upprätthålla den nationella lagstiftning som avses i punkt 15.1, inbegripet personal som genomför utredningar och besiktningar,

.3 tillhandahålla ett tillräckligt antal kvalificerade flaggstatsanställda för att kunna utreda fall då fartyg som har rätt att föra dess flagg har kvarhållits av hamnstater,

.4 tillhandahålla ett tillräckligt antal kvalificerade flaggstatsanställda för att kunna utreda fall då en hamnstat har ifrågasatt giltigheten hos ett certifikat eller intyg om erkännande eller behörigheten hos personer som innehar certifikat eller intyg om erkännande utfärdat av eller på uppdrag av flaggstaten, och

.5 se till att flaggstatsbesiktningsman och utredare utbildas, och att deras verksamhet övervakas.

25. När en flaggstat får besked om att ett fartyg som har rätt att föra dess flagg har kvarhållits av en hamnstat bör flaggstaten se till att lämpliga korrigerande åtgärder vidtas så att fartyget omedelbart uppfyller de krav som ställs i tillämpliga internationella instrument.

26. En flaggstat eller en erkänd organisation som agerar för dess räkning bör utfärda eller erkänna ett internationellt certifikat för ett fartyg först efter det att den har fastställt att fartyget uppfyller alla tillämpliga krav.

27. En flaggstat bör utfärda ett internationellt behörighetscertifikat eller intyg om erkännande till en person först efter det att de har fastställt att personen uppfyller alla tillämpliga krav.

Flaggstatsbesiktningsmän

28. Flaggstaten bör definiera och dokumentera ansvarsområden, befogenheter och inbördes förhållanden för all personal som leder, utför och kontrollerar arbete som avser och påverkar säkerheten och förhindrande av förorening.

29. Personal som ansvarar för eller utför besiktningar, inspektioner och revisioner på fartyg och företag som omfattas av de relevanta internationellt bindande instrumenten bör minst ha följande kvalifikationer:

.1 Lämpliga kvalifikationer från en havs- eller sjöfartsinstitution och relevant erfarenhet till sjöss som fartygsbefäl med behörighetscertifikat på ledningsnivå, och bibehållna tekniska kunskaper om fartyg och handhavande av fartyg sedan behörighetscertifikatet erhöles. eller

2 En teknisk eller naturvetenskaplig högskole- eller universitetsexamen eller motsvarande inom ett relevant ämnesområde som erkänns av flaggstaten. eller

.3 Ackreditering som besiktningsman genom ett formaliserat utbildningsprogram som leder till samma standard på besiktningsmannens erfarenhet och kompetens som krävs enligt punkterna 29.1, 29.2 och 32.

30. Personal som är kvalificerad enligt punkt 29.1 bör ha varit till sjöss som däck- eller maskinbefäl under minst tre år.

31. Personal som är kvalificerad enligt punkt 29.2 bör ha arbetat i en relevant befattning under minst tre år.

32. Dessutom bör sådan personal ha de lämpliga praktiska och teoretiska kunskaper om fartyg, handhavande av fartyg och bestämmelser i relevanta nationella och internationella instrument som krävs för att de ska kunna sköta sina arbetsuppgifter som

flaggstatsbybesiktningsmän; dessa kunskaper ska ha inhämtats genom dokumenterade utbildningsprogram.

33. Annan personal som assisterar vid sådant arbete bör ha utbildning och få handledning i proportion till de arbetsuppgifter de har behörighet att utföra.

34. Relevant erfarenhet på området rekommenderas att betraktas som en fördel, om personen saknar erfarenhet bör administrationen tillhandahålla lämplig praktisk utbildning.

35. Flaggstaten bör införa ett dokumenterat system för kvalifikation av personal och fortlöpande uppdatering av deras kunskaper till en nivå som är lämplig med hänsyn till de arbetsuppgifter de är behöriga att utföra.

36. Kvalifikationerna bör, beroende på vilka arbetsuppgifter som kommer i fråga, omfatta

- .1 kunskap om tillämpliga nationella och internationella regler och föreskrifter för fartyg och fartygens företag, besättningar, last och handhavande,
- .2 kunskap om de förfaranden som används vid besiktning, certifiering, kontroll, undersökning och övervakning,
- .3 insikter i mål och syften med internationella och nationella instrument om sjösäkerhet och skydd av den marina miljön, och program som hänger samman med dessa,
- .4 kunskaper om arbetsmetoderna ombord och i land, både interna och externa,
- .5 den nödvändiga yrkesmässiga kompetensen för att utföra arbetsuppgifterna väl och effektivt,
- .6 säkerhetsmedvetenhet i alla situationer, också när det gäller den personliga säkerheten, och
- .7 utbildning i eller erfarenhet av de olika arbetsuppgifter som ska utföras, och helst också i de funktioner som skalbedömas.

37. Flaggstaten bör utfärda en identitetshandling som besiktningsmannen bär med sig under arbetet.

Flaggstaternas utredningar

38. Sjösäkerhetsutredningar bör genomföras av opartiska och objektiva utredare som har lämpliga kvalifikationer och kunskaper i frågor som rör olyckan. Om inte annat följer av en överenskommelse om vilken eller vilka stater som ska vara den eller de stater som ska utreda sjösäkerheten bör flaggstaten tillhandahålla kvalificerade utredare för detta ändamål, oavsett var olyckan eller tillbudet skedde.

39. Flaggstaten rekommenderas att se till att de enskilda utredarna har praktiska kunskaper om och praktisk erfarenhet av de ämnesområden som ingår i deras normala arbetsuppgifter. För att bistå enskilda utredare i deras arbete med frågor som ligger utanför deras normala uppdrag rekommenderas dessutom flaggstaten att se till att lämplig expertis inom följande områden vid behov är lätt tillgänglig:

- .1 navigerings- och kollisionsregler,
- .2 flaggstatens bestämmelser om behörighetscertifiering,
- .3 havsföröreningarnas orsaker,
- .4 intervjuteknik,
- .5 insamling av bevis och

.6 bedömning av den mänskliga faktorns inverkan.

40. Det rekommenderas att alla olyckor som leder till personskador som kräver frånvaro från arbetet i tre dagar eller mer, och alla dödsfall till följd av arbetsolyckor eller skador på flaggstatens fartyg bör utredas, och att resultatet av utredningen offentliggöras.

41. Fartygsolyckor bör utredas och rapporteras i enlighet med relevanta internationella instrument, med beaktande av koden för utredning av olyckor, med eventuella ändringar, och de riktlinjer som utarbetats av organisationen. Utredningsrapporten bör sändas till organisationen tillsammans med flaggstatens iakttagelser i enlighet med de riktlinjer som avses ovan.

Utvärdering och översyn

42. En flaggstat bör regelbundet utvärdera sin prestationsnivå i fråga om genomförandet av de administrativa metoder, förfaranden och resurser som krävs för att uppfylla dess förpliktelser enligt de internationella instrument som de är parter i.

43. Utvärderingarna av flaggstaternas prestationsnivå bör bland annat inbegripa kvarhållandefrekvens inom ramen för hamnstatskontrollen, resultaten av flaggstatsinspektionerna, olycksstatistik, kommunikations- och informationsflöden, statistik över årliga förluster (exklusive konstruktiva totalförluster – CTL) och andra lämpliga indikatorer, i syfte att avgöra om personal, resurser och administrativa förfaranden är tillräckliga för att fullgöra sina flaggstatsförpliktelser.

44. Områden som rekommenderas för regelbunden översyn kan bland annat omfatta följande:

.1 Fartygsförluster och olycksfrekvenser, i syfte att kartlägga trender under utvalda tidsperioder.

.2 Antalet verifierade fall av kvarhållna fartyg i förhållande till flottans storlek.

.3 Antalet verifierade fall av inkompetens eller oegentligheter begångna av personer som har certifikat eller intyg om erkännande utfärdade av eller på uppdrag av flaggstaten.

.4 Vilka åtgärder som har vidtagits när hamnstater har rapporterat brister eller ingripanden.

.5 Utredningar av mycket allvarliga och allvarliga olyckor och lärdomar av dessa.

.6 Tekniska och andra resurser som tagits i anspråk.

.7 Resultatet av inspektioner, besiktningar och kontroller av fartygen i fartygsflottan.

.8 Utredningar av arbetsolyckor.

.9 Antalet incidenter och överträdelser som inträffar enligt tillämpliga internationella bestämmelser om förhindrande av förorening till sjöss. och

.10) Antalet tillfälliga eller slutgiltiga indragningar av certifikat, intyg om erkännande, godkännanden eller liknande.”